

مطالعات تطبیقی آموزش کشاورزی: ضرورتی در راستای بهبود آموزش عالی

کشاورزی

مهتاب پورآتشی^۱

دانش آموخته دکتری، دانشگاه تهران

mah.pouratashi@gmail.com

براساس نقشه جامع علمی بخش کشاورزی و در راستای تحقق اهداف سند چشم انداز نظام جمهوری اسلامی ایران، بخش کشاورزی در افق ۱۴۰۴ ه.ش بایستی بخشی دانش بنیان و دستیافته به جایگاه نخست در منطقه آسیای جنوب غربی باشد. در این راستا، آموزش عالی کشاورزی به عنوان یکی از ارکان اصلی آموزش عالی، نقش به سزایی در تربیت نیروی انسانی مورد نیاز بخش کشاورزی دارد. به عبارت دیگر، توسعه کشاورزی هر کشوری وابسته به سیاست ها، برنامه ها و نظام آموزش کشاورزی و بالتبع، وابسته به دانش آموختگان متخصص آن نظام است. از سوی دیگر، جهانی شدن و همچنین، انقلاب در فناوری اطلاعات، دانشگاه ها را وادار به شرکت در بازارهای رقابتی آموزش و پژوهش کرده است. بدیهی است که دانشگاه ها مجبور خواهند بود خود را به سرعت با این محیط در حال تغییر مطابقت دهند و لذا، دانشگاه ها و دانشکده های کشاورزی باید برنامه های آموزشی اثربخشی را جهت تربیت دانشجویان و آماده سازی دانش آموختگانی که توان مقابله با مسایل و چالشهای پیش رو در این بخش را داشته باشند، تنظیم و ارایه کنند. بررسی و تحقیق در آموزش عالی کشاورزی در کشورهای مختلف می تواند به خوبی وضعیت و شرایط نظام آموزشی را روشن ساخته و با تطبیق وضعیت آموزش و شرایط بخش کشاورزی به دلایل موفقیت یا عدم موفقیت آموزش پی برد. بر این اساس، مطالعه حاضر که به صورت تطبیقی و تحلیلی انجام گرفته، به بررسی وضعیت آموزش عالی کشاورزی در چند کشور موفق در بخش کشاورزی می پردازد و براساس مطالعات و تحلیل های انجام گرفته، پیشنهادهایی در راستای ارتقا و تقویت آموزش کشاورزی کشور ارایه خواهد شد. براساس نتایج به دست آمده، امروزه با تغییر و تحولات جهانی، بازنگری در نظام آموزشی کشاورزی ضرورتی اجتناب ناپذیر است. چرا که آموزش کشاورزی امروز، هم از بازار و هم از سیستم آموزشی مجزا شده که منجر به برنامه های درسی غیرمرتبط، قدیمی بودن استانداردهای تدریس و یادگیری، و بیکاری دانش آموختگان این بخش شده است. در نتیجه، محتوای برخی دروس و روش تدریس و یادگیری از مواردی است که نیازمند بازنگری و اصلاح دارد.

واژه های کلیدی: آموزش عالی کشاورزی، مطالعه تطبیقی، توسعه کشاورزی، بهبود.